

„Kje je pa Urša?“ pozveduje Greben nadalje.

„Zob jo boli: kar tam pri peči leži“, odgovori mu prejšnji.

„Pa da bi vsaj povedali, da ne moreta priti!“ zjezi se Greben bolj zase, potem pa naroči Tinčku: „Steci k Petičniku in reci Meti, naj pride naše krave pomolzt, če more.“

Tako je moral najmlajši okrogelski vdovec mnogokrat kaj potrpeti, in če ni bilo drugače, tudi prijeti za kako žensko delo. Celu burklje je imel neki že v rokah, pa jih ni zlomil. Kdo bi mu torej zameril, če je bil v sedmih tednih po ženini smrti že ženin?

„Morda mi bode oponašali: ‚Prvo v jamo, drugo v slamo‘; pa recite, kar hočete“, tako je govoril tisti dan, predno so šli pisma delat, pri Sodu, „jaz imam na izbiro samo dve stvari: ustreliti ali oženiti se.“

No, pa mu ni nihče kaj takega oponašal, zakaj vsem je bilo jasno ko beli dan, da brez gospodinje Greben ne more živeti. Nekaterikrat so imeli po dve dekli, rajnica je bila še bolj zdrava in dekleta so že malo pomagala, pa so imele vse dovolj dela. Sedaj pa da bi brez stalne ženske mogel prebiti?

Greben je bil daleč na okolu znan za bogatina, pa tudi za pijanca in igralca. Pa „bogatin“

„Andrejeva dvorana“ s prestolom v Kremlju. (Ilustracija k str. 382.)

menda nevestam bolj v ušesih obstane kakor druge besede, zato je bilo kmalu dogovorjeno, da se bo Kodričeva Franca iz bližnje župnije priložila h Grebenu. Za njo je bil pray zadnji čas, če se je sploh kdaj mislila možiti. Šestintrideset let se je že veselila svoje mladosti, torej z možitvijo ni bilo več odlašati. Pa je le še pomišljala:

„Ne vem, ali bi se, ali bi se ne?“

Nazadnje se je odločila. V pisarni pa, ko je videla, da se gre za res, upadel ji je zopet pogum, in kar ušla je. Šele očetovemu silnemu prigovarjanju, naj mu ne napravlja take sramote, se je udala. Pismo so torej naredili. V nedeljo potem sta bila klicana prvič, za teden

dnij drugič in tretjo nedeljo tretjič. Za poroko so določili ponedeljek najstj uro. Svatbo je hotel Greben imeti pa doma ter je Sodovko naprosil za kuharico.

V ponedeljek ob pol najstjih so bili obojni svatje že pripravljeni. Pred Sodom so se še nekoliko pokrepčali, zlasti vozniki. Ni sicer daleč iz Okroglega do župnijske cerkve, vendar Greben ni hotel, da bi peš hodili.

„Odrinimo, odrinimo!“ klical je nevestin brat. „Predno bomo v cerkvi, odbila bo ura najstj. Kaj bi mi tukaj pili, pa s tem postili tako dolgo gospoda kapelana? Če se ženijo taki denarni ljudje, kakor sta Greben in Ko-